

Anonymizované znenie

Preklad

C-279/19 – 1

Vec C-279/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

3. apríl 2019

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Court of Appeal

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. marec 2019

Odvolať:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Odporca:

WR

UTOROK 19. MARCA 2019

NA COURT OF APPEAL (Odvolací súd, Spojené kráľovstvo)

[*omissis*]

MEDZI

THE COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS

[*omissis*]

ODVOLATEĽ

[*omissis*] - a -

WR

ODPORCA

NA ZÁKLADE odvolania odvolateľa

A NA ZÁKLADE vypočutia právneho zástupcu odvolateľa a právneho zástupcu odporcu

SA ROZHODLO:

1. Odvolanie odvolateľa proti rozhodnutiu Upper Tribunal (druhostupňový súd, Spojené kráľovstvo) o pokute uloženej odporcovi podľa prílohy 41 Finance Act 2008 (zákon z roku 2008 o financiách) sa zamietá.
2. Konanie o odvolaní odvolateľa proti rozhodnutiu Upper Tribunal (druhostupňový súd), ktorým sa posúdilo vyrubenie spotrebnej dane odvolateľovi podľa ustanovení Regulation 13(1) and (2) of the Excise Goods (Holding, Movement and Duty Point Regulations) 2010 [nariadenie 13 ods. 1 a 2 z roku 2010 o tovare podliehajúcom spotrebnej dani (nariadenia o držbe, pohybe a mieste platenia daní), Spojené kráľovstvo], sa prerušuje dovtedy, kým Súdny dvor Európskej únie nerozhodne o návrhu, ktorý je pripojený k tomuto rozhodnutiu.
3. [*omissis*]

[*omissis*]

KONANIE NA COURT OF APPEAL (odvolací súd)

[omissis]

CIVIL DIVISION (občianskoprávne oddelenie)

O ODVOLANÍ PROTI ROZUDKU UPPER TRIBUNAL (druhostupňový súd)

(TAX AND CHANCERY CHAMBER) (oddelenie pre daňové a majetkové spory)

MEDZI:

THE COMMISSIONERS FOR HM REVENUE & CUSTOMS

Odvolaateľ

a

WR

Odporca

NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA PODĽA

ČLÁNKU 267 ZMLUVY O FUNGOVANÍ

EURÓPSKEJ ÚNIE

PREJUDICIÁLNE OTÁZKY

1. Je osoba („O“), ktorá má vo fyzickej držbe tovar podliehajúci spotrebnej dani v momente vzniku povinnosti zaplatiť spotrebnú daň za takýto tovar v členskom štáte B, zodpovedná za túto spotrebnú daň podľa článku 33 ods. 3 smernice 2008/118/ES (ďalej len „smernica“), za tých okolností, ak táto osoba:
 - a nemala žiadny právny alebo užívateľský záujem na tovare podliehajúcim spotrebnej dani;
 - b prepravovala tovar podliehajúci spotrebnej dani, a to za poplatok a v mene iných osôb medzi členským štátom A a členským štátom B; a
 - c vedela, že tovar, ktorý mala v držbe, bol tovar podliehajúci spotrebnej dani, ale nevedela a nemala ani dôvod sa domnievať, že za tovar vznikla povinnosť zaplatiť spotrebnú daň v členskom štáte B v čase vzniku takejto povinnosti alebo pred takýmto momentom?

2. Bola by odpoveď na otázku 1 iná, ak by O nevedela, že tovar, ktorý mala v držbe, bol tovarom podliehajúcim spotrebnej dani?

Úvod

3. Táto prejudiciálna otázka vznikla z odvolacieho konania týkajúceho sa posúdenia vyrubenia spotrebnej dane, ktoré vydal HMRC pre WR. Možno uviesť tieto základné skutočnosti:
4. Dňa 6. septembra 2013 príslušníci UKBA (United Kingdom Border Agency - Správa vonkajších hraníc Spojeného kráľovstva) zastavili v Dover Easter Docks vozidlo určené na prevoz ťažkého tovaru („HGV“), ktoré šoféroval WR. Na HGV bolo naložených 26 paliet piva. WR predložil príslušníkom UKBA dokument CMR, na ktorom bolo uvedené, že na tovar je uvedený v administratívnom elektronickom dokumente so stanoveným ARC číslom (administratívny referenčný kód). Na CMR bolo tiež uvedené, že odosielateľom bol daňový sklad v Nemecku a že príjemcom bol Seabrook Warehousing Ltd, daňový sklad v Spojenom kráľovstve. V súlade s uvedeným, dokumenty boli vydané na prepravovaný tovar v pozastavení dane.
5. Avšak vyšlo najavo, že ARC uvedené na CMR bolo už použité pri predchádzajúcej zásielke piva do Seabrooks. Na základe uvedeného, náklad, ktorý bol v rozpore s dokumentáciou, nebol v pozastavení dane. A teda, keď sa tovar dovezol do Spojeného kráľovstva, v Spojenom kráľovstve vznikla k tovaru daňová povinnosť.
6. HMRC vydali pre WR:
 - a Platobný výmer, ktorým sa vyrubila spotrebná daň vo výške £22 779,- podľa článkov 13 ods. 1 a 2 zákona z roku 2010 o tovare podliehajúcim spotrebnej dani (zákony o držbe, pohybe a mieste platenia daní);
 - b Pokutu vo výške £4 897,48 podľa prílohy 41 Finance Act 2008 (zákon z roku 2008 o financiách).
7. WR sa odvolal proti platobnému výmeru spotrebnej dane (a pokute) na First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Súd prvého stupňa (oddelenie pre daňové spory), Spojené kráľovstvo] (ďalej len „FTT“).

FTT

8. FTT zistil tieto skutočnosti:
 - a WR bol skúsený vodič nákladného auta, ktorý bol od roku 2009 do roku 2013 zamestnaný v prepravnej obchodnej spoločnosti a od roku 2013 sa považuje za samostatne zárobkovo činnú osobu (u daňových

orgánov sa zaregistroval ako samostatne zárobkovo činná osoba až v roku 2015). Bol vyplácaný v hotovosti a nevykonávali sa mu nijaké zrážky (bod 43). Niekedy v roku 2014 súhlasil s tým, že bude vykonávať činnosť pre podnik, o ktorom mal za to, že má názov „Kells“, a to za £250,- týždenne, pričom pracovať mal 2 až 3 dni a ak by pracoval dlhšie, platili by mu £350,- až £360,-. Nebola uzavretá žiadna písomná zmluva a peniaze mu boli vyplácané v hotovosti a osobne alebo takým spôsobom, že peniaze si vyzdvihoval na parkovisku nákladných áut, kde boli preňho ukryté (bod 44).

- b WR vždy prišiel na parkovisko nákladných áut, kde vyzdvihol prázdny náves, ktorý odviezol na zabezpečené parkovisko v Calais a vymenil ho za náves s naloženým tovarom, ktorý následne odviezol do Veľkej Británie. Dokumenty k nákladu, medzi ktorými boli CMR a sprievodka, vždy našiel v tube na okraji návesu a tieto si vždy prezrel, aby z nich zistil aký tovar vezie a aké je miesto jeho určenia (bod 45). V prostredí, v ktorom sa WR pohyboval, sa takéto neformálne dohody s vodičmi nákladných áut, ktorí vykonávali činnosť len z času na čas, nepovažovali za niečo nezvyčajné (či už na základe takýchto okolností je možné urobiť takýto záver alebo nie), pričom títo vodiči boli vyplácaní v hotovosti a bez akejkoľvek dokumentácie, ktorá by preukazovala uzavretie takýchto dohôd, a vodiči nákladných áut nemali záujem na zistení totožnosti osôb, pre ktoré vykonávali túto činnosť a takto zostávali nepovšimnutí aj zo strany HMRC (bod 63).
- c Dňa 6. septembra 2013 WR vyzdvihol zásielku piva, ktorá sa mala dodať do spotrebno-daňového skladu: Seabrook v Spojenom kráľovstve. WR preto vedel, že zásielka obsahovala tovar podliehajúci spotrebnej dani. Pri vstupe do Spojeného kráľovstva bol zastavený príslušníkmi pohraničnej stráže Veľkej Británie. Na CMR, ktorý predložil, bolo uvedené referenčné číslo ARC (body 45 a 46). Príslušníci pohraničnej stráže Veľkej Británie ho zadali do systému EMCS a zistili, že ARC číslo je číslo skoršej zásielky piva, ktorá smerovala do rovnakého skladu (bod 47). Príslušníci pohraničnej stráže zabavili vozidlo a tovar podliehajúci spotrebnej dani. WR informoval osobu, ktorá mu poskytla inštrukcie na vyzdvihnutie tovaru: „Des“ o tom, čo sa udialo a vyzdvihli ho v meste Dover. Boli mu vyplatené peniaze za daný týždeň odvtedy už s Des nebol viac v kontakte.
- d WR nebol organizátorom tohto pokusu o pašovanie. Jeho konanie ovládala osoba, ktorou mohol byť ktokoľvek, kto zariad'oval, aby sa tovar prepašoval a to boli tie osoby, ktoré mali *de facto* a zákonné právo umožňujúce kontrolu nad tovarom v čase zadržania tovaru. WR nemal žiadny osobný záujem na uvedenom tovare a jeho jediným záujmom bolo postupovať podľa pokynov pri jeho vyzdvihnutí

a dodaní a aby za poskytnutie týchto služieb dostal skromnú odmenu. Nebol ani vlastníkom vozidla. Nie je možné zistiť totožnosť osôb, ktoré stoja za pokusom o pašovanie, a ktoré sa na ňom vedome podieľali (bod 58);

- e Jediné informácie, ktoré mal WD k dispozícii, boli uvedené v dokumentoch, ktoré si WR vzal pri vyzdvihnutí tovaru a ktoré boli na prvý pohľad v súlade s pohybom tovaru, ktorý podliehal platnému režimu v pozastavení dane. WR nemal žiadne možnosti, aby si mohol skontrolovať, či ARC uvedené na CMR už bolo použité alebo nie (bod 61). Na prvý pohľad nebolo na dokumentoch nič, čo by si mal ďalej preverovať a tiež nemal ani prístup do systému EMCS (bod 62).
 - f Na základe uvedeného, bolo nutné hľadiť na WR ako na „nevinného zástupcu“ (bod 64);
 - g HMRC sa reálne nepokúsil zistiť, kto je vlastníkom vozidla a ani to, kto stál za pokusom o pašovanie (body 52 a 58).
9. FTT vzal do úvahy aj postup vnútroštátnych orgánov, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci *Taylor a Wood proti R* [2013] EWCA Crim 1151, a rozhodol:
- a „nevinný zástupca“, ktorý má vo svojej fyzickej držbe pašovaný tovar, sa nepovažuje osobu, ktorá je „držiteľom“ takého tovaru na účely nariadenia 13 (bod 38);
 - b „skutočná alebo predpokladaná vedomosť o fyzickej držbe pašovaného tovaru môže postačovať na to, aby predstavovala „držbu“ ... a aby sa na takúto osobu hľadelo inak ako na „nevinného zástupcu“ (bod 38);
 - c WR bol nevinným zástupcom, a preto sa nemožno tvrdiť, že mal tovar v „držbe“ a ani, že „uskutočňoval dodanie tovaru“ na účely nariadenia 13 (body 60 – 64);
 - d „Vývodzovanie zodpovednosti voči WR za zistených okolností, by vyvolalo vážne otázky zlučiteľnosti s cieľmi právnych predpisov.“ (body 60 – 64);
10. FTT akceptoval odvolanie WR a zrušil výmer, ktorým sa vyrubila spotrebná daň (a uložila pokuta).
11. HMRC sa odvolal voči rozhodnutiu FTT na Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [druhostupňový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory)]. Odvolaním sa nespochybňovali skutkové zistenia FTT.

Upper Tribunal (druhostupňový súd)

12. Dňa 8. decembra 2017 Upper Tribunal (druhostupňový súd) zamietol odvolanie HMRC a v príslušnej časti rozsudku uviedol:
- a *Odvolanie nebolo podané proti skutkovým zisteniam FTT. Ani by to nebolo možné. Dôsledkom toho je, že toto odvolanie je podané na základe toho, že WR nemal skutočnú a ani predpokladanú vedomosť o pokuse pašovania.*“ (bod 16)
 - b *„slová ‚dodávka‘ a ‚držba‘, ktoré sa nachádzajú v nariadení 13, sú slová, ktoré sú použité v smernici (a smernici 92/12, ktorá jej predchádzala). Predstavujú nezávislé koncepcie práva EÚ, ktorým musí byť priznaný význam, ktorý je v súlade s požiadavkami EÚ“* (bod 50).
 - c *„Court of Appeal [vo veci Taylor & Wood, a Tatham] potvrdil, že osoba, ktorá nemá skutočnú a predpokladanú vedomosť, nebude tovar ‚držať‘ na účely daných právnych predpisov. Týmto tiež uznávame, že z takejto širokej definície existuje výnimka, ktorá sa vzťahuje na tie osoby, ktoré sú ‚nevinnými zástupcami‘“* (bod 51).
 - d *Výnimka, ktorá sa vzťahuje na nevinného zástupcu, bude chrániť pred vyvodzovaním zodpovednosti osoby, ktoré nemajú skutočnú alebo predpokladanú vedomosť o tom, že tovar, ktorý prepravujú, je tovar, z ktorého sa mala zaplatiť (ale sa nezaplatila) spotrebná daň (pozri body 54 a 55).*
 - e *„Nestotožňujeme sa s tým, že je spravodlivé, proporcionálne alebo primerané vyvodzovať zodpovednosť za úniky na spotrebnej dani voči vodičom HGV, ktorí sú prichytení, že majú v držbe tovar v momente zistenia daňového úniku, ale ktorí nie sú žiadnym spôsobom zapojení do trestnej činnosti a ani o nej nemajú vedomosť; a ktorí si nie sú vedomí úniku na dani, ktorá sa vzťahuje na tovar, ktorý prevážajú, a ani nie je možné povedať, že by si toho mali byť vedomí. Vyvodzovať zodpovednosť voči týmto vodičom len z toho dôvodu, že mali v držbe tovar v čase zistenia podvodu, ale bez toho, aby mali vedomosť o tom, čo sa stalo alebo je zamýšľané, nie je spravodlivé a ani proporcionálne.“* (bod 57)
 - f *Vyvodzovanie zodpovednosti voči úplne nevinným zástupcom by bolo v rozpore so smernicou a vnútroštátnymi právnymi predpismi* (bod 58).
13. HMRC sa odvolal proti rozhodnutiu Upper Tribunal (druhostupňový súd) na Court of Appeal (Odvolací súd).

Court of Appeal (Odvolací súd)

14. Court of Appeal (Odvolací súd) dospel k záveru, že otázka, či by vodičovi nákladného vozidla, ktorý nemal žiadny záujem na tovare a nevedel, alebo nemal ani nijaký dôvod sa domnievať, že za tovar mala byť zaplatená spotrebná daň, mala byť podľa smernice uložená povinnosť zaplatiť daň, nie je *acte clair*, a preto by mala byť predložená Súdnemu dvoru Európskej únie, aby o nej rozhodol v konaní o prejudiciálnej otázke. Konanie o odvolaní HMRC proti rozhodnutiu Upper Tribunal (druhostupňový súd), ktorým sa potvrdilo rozhodnutie FTT o zrušení posúdenia, ktorým sa vyrubila spotrebná daň, bolo preto prerušené.
15. Court of Appeal (odvolací súd) zamietol odvolanie HMRC proti rozhodnutiu Upper Tribunal (druhostupňový súd), pokiaľ ide o pokutu uloženú podľa prílohy 4 Finance Act 2008 (zákon z roku 2008 o financiách).
16. Dôvody, na základe ktorých Court of Appeal (odvolací súd) vydal svoje rozhodnutie, sú uvedené v rozhodnutí z 19. marca 2019.

Vnútroštátne právne predpisy

17. Regulation 13 of the Excise Goods (Holding, Movement and Duty Point Regulations) 2010 [nariadenie 13 z roku 2010 o tovare podliehajúcom spotrebnej dani (nariadenia o držbe, pohybe a mieste platenia daní)], obsahuje v príslušnej časti tieto ustanovenia:
 - 1) *Ak sa tovar podliehajúci spotrebnej dani, ktorý už bol uvedený do daňového voľného obehu v inom členskom štáte, nachádza v držbe na podnikateľské účely v Spojenom kráľovstve, aby bol dodaný alebo použitý v Spojenom kráľovstve, moment vzniku povinnosti zaplatiť spotrebnú daň je moment, kedy sa taký tovar prvýkrát nachádza v takejto držbe.*
 - 2) *V závislosti od prípadov uvedených v odseku 1, osoba povinná zaplatiť daň je osoba, –*
 - (a) *ktorá uskutočňuje dodanie tovaru;*
 - (b) *ktorá má v držbe tovar určený na dodanie; alebo*
 - (c) *ktorej sa tovar dodáva.*

Príslušné ustanovenia práva EÚ

18. V článku 33 smernice Rady 2008/118/ES je v príslušnej časti stanovené:
 1. *Bez toho, aby bol dotknutý článok 36 ods. 1, ak sa tovar podliehajúci spotrebnej dani, ktorý už bol uvedený do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte, drží na podnikateľské účely v inom členskom*

štáte, aby sa tam dodal alebo použil, je predmetom spotrebnej dane a daňová povinnosť k spotrebnej dani vzniká v tomto inom členskom štáte.

Na účely tohto článku „držba na podnikateľské účely“ je držba tovaru podliehajúceho spotrebnej dani osobou inou než súkromnou osobou alebo súkromnou osobou na iné než jej vlastné použitie, ktorý sama prepravuje v súlade s článkom 32.

2. Uplatňujú sa tie podmienky vzniku daňovej povinnosti a sadzba spotrebnej dane, ktoré sú platné k dátumu, ku ktorému vzniká daňová povinnosť v tomto inom členskom štáte.
3. V závislosti od prípadov uvedených v odseku 1 je osobou povinnou platiť spotrebnú daň, ku ktorej vznikla daňová povinnosť, osoba, ktorá uskutočňuje dodanie alebo drží tovar určený na dodanie, alebo ktorej sa tovar dodá v inom členskom štáte.

Vnútroštátna judikatúra

19. Vo veci *R v Tatham* [2014] EWCA Crim 226 Court of Appeal (odvolací súd) v bode 23 posúdil svoje rozhodnutie vo veci *R proti Taylor a Wood* [2013] EWCA Crim 1151 a potvrdil, že vo veci *Taylor a Wood* sa určilo, že „kuriér alebo osoba, ktorá má tovar vo svojej fyzickej držbe a ktorá nemá skutočnú a ani predpokladanú vedomosť o tovare, alebo dani, ktorá je v súvislosti s ním splatná, nemôže byť ‚držiteľom‘“. (doplnený dôraz)
20. V bode 39 rozsudku vo veci *Taylor a Wood* Court of Appeal (odvolací súd) uviedol:

„Z tých istých dôvodov, ktoré už boli vypracované v rámci výkladu nariadenia 13 ods. 1 nariadení [z roku 2001], znenie článku 7 ods. 3 [predchodca článku 33 smernice] ako aj jeho účel silno podporujú ten záver, že osoba, ktorá de facto ako aj zo zákona ovláda tovar v mieste vzniku daňovej povinnosti k spotrebnej dani, by mala byť tiež zodpovedať za zaplatenie dane. Uvedený záver je ešte odôvodnenejší, ak osoba, ktorá má tovar vo svojej skutočnej fyzickej držbe, nevie a nemá dôvod vedieť (o skrytom) charaktere prepravovaného tovaru, ktorý je súčasťou podvodného konania, na ktorom nemá takáto osoba účasť. Snaha vyvodzovať zodpovednosť voči úplne nevinným zástupcom akými sú Heijboer alebo Yearley, a nie voči osobám, ktoré podali odvolanie, by už viac nepodporovala ciele smernice ani ciele uvedené v nariadeniach.“

Prehľad návrhov strán**WR**

21. Odporca tvrdí, že [tento] prístup v Upper Tribunal (druhostupňový súd) [a Court of Appeal (odvolací súd) vo veci *Tatham a Taylor & Wood*] (t. j., že [tí], ktorí nemajú nijaký záujem na tovare, ktorý sa prepravuje a ktorí nevedia – a nemajú ani žiadny dôvod sa domnievať sa – že z tovaru nebola zaplatená daň, by nemali byť povinní platiť spotrebnú daň z tohto tovaru), je v súlade so systémom a s účelom smernice a širšími princípmi práva EÚ (konkrétne proporcionality a spravodlivosti].
22. Cieľom smernice je zabezpečiť, aby na úrovni Spoločenstva existoval systém, v rámci ktorého je spotrebná daň riadne platená a vyberaná, a to aj vtedy, keď sa tovar prepravuje medzi členskými štátmi. Nič v smernici však nepoukazuje na to, že by sa daň mala vyberať od tých, ktorí nemajú žiadny záujem na tovare, ktorý bol prepravený, a ktorí nemajú vedomosť (a ani žiadny dôvod sa domnievať), že z tovaru nebola zaplatená daň. Takýto výklad by nebol vhodný a potrebný na zabezpečenie dosiahnutia cieľov sledovaných smernicou, a preto by bol v rozpore so zásadou proporcionality (pozri bod 13 rozsudku vo veci C-331/88, *Fedesa*). Ďalej by to mohlo spôsobiť zmätok v podnikateľskej činnosti. Znamenalo by to, že vodič, ktorý uskutočňuje dodanie (napr. zamestnanec DHL), ktorý vyzdvihol prepravku vína na mieste A a dodal ju do miesta B, by mal povinnosť (jednoducho z dôvodu, že vedel alebo mal vedieť z označení uvedených na balení, že obsahuje víno) vysporiadať daň (a zaplatiť pokutu), ak by sa ukázalo, že z uvedenej prepravy nebola zaplatená žiadna daň.
23. Okrem toho smernica obsahuje osobitné ustanovenie týkajúce sa „neoprávneného pohybu“ tovaru podliehajúceho spotrebnej dani. Konkrétne článok 38 vyvodzuje zodpovednosť za daň vzniknutú v dôsledku nezrovnalosti voči „každéj osobe, ktorá sa podieľala na vzniku nezrovnalosti“. Máme za to, že „podieľať sa“ sa musí v tomto prípade vykladať ako odkaz na niekoho, kto vedel alebo mal vedieť o nezrovnalosti - podieľaní sa, ktoré predpokladá nejakú formu vedomého konania vo vzťahu k „nezrovnalosti“. Takýto prístup by bol v súlade s prístupom Súdneho dvora Európskej únie vo veciach daní na vstupe - pozri vec C-439/04, *Kittel/Belgicko*. Ako FTT rozhodol veci *Williams vs. HMRC* [2015], UKFTT 0330 (TC) v bode 103, toto naznačuje, že v prípade osôb, ktoré nemajú nijaký záujem na tovare, zodpovednosť by sa mala vyvodzovať len voči tým osobám, ktoré majú skutočnú alebo predpokladanú vedomosť o tom, že sa podieľajú na nezrovnalosti.

HMRC

24. HMRC tvrdí, že znenie článku 8 a 33 smernice sú jasné [a že] výrazom „držba“ alebo „uskutočnenie dodania“ by sa mal priznať ich normálny význam.

25. Tým, že sa slovám z článkov 8 a 33 prizná ich normálny význam, dosiahne sa cieľ a účel smernice, t. j. zabezpečí sa a) že vyvodzovanie zodpovednosti je harmonizované v celej EÚ vo vzťahu k tovaru, ktorý bol uvedený do daňového voľného obehu a pri ktorom nastalo obchádzanie spotrebnej dane a b) že spotrebná daň z takého tovaru sa niekde zaplatí.
26. V tejto súvislosti HMRC tvrdí, že ak by vnútroštátne právne predpisy vylučovali zodpovednosť za tovar v držbe „nevinných zástupcov“ alebo za nimi dodávaný tovar, t. j. fyzických osôb, ktoré majú tovar v držbe alebo uskutočňujú dodanie tovaru, z ktorého sa má zaplatiť spotrebná daň a u ktorých nie je možné preukázať skutočnú alebo predpokladanú vedomosť o pašovaní tovaru, uľahčilo by to obchádzanie spotrebných daní. Je to preto, lebo tí, ktorí vykonávajú prepravu tovaru, ju môžu vykonávať bez toho, aby vedeli alebo boli schopní identifikovať vlastníka tovaru alebo totožnosť osôb, ktoré sa podieľajú na pašeráckej činnosti.
27. To znamená, že jediným spôsobom, ako dosiahnuť cieľ a účel smernice, je priznať slovám „držba“ a „uskutočnenie dodania“ ich normálny význam.

PRACOVNÝ DOKUMENT